Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9153
Copyright: Melk, Benediktinerstift

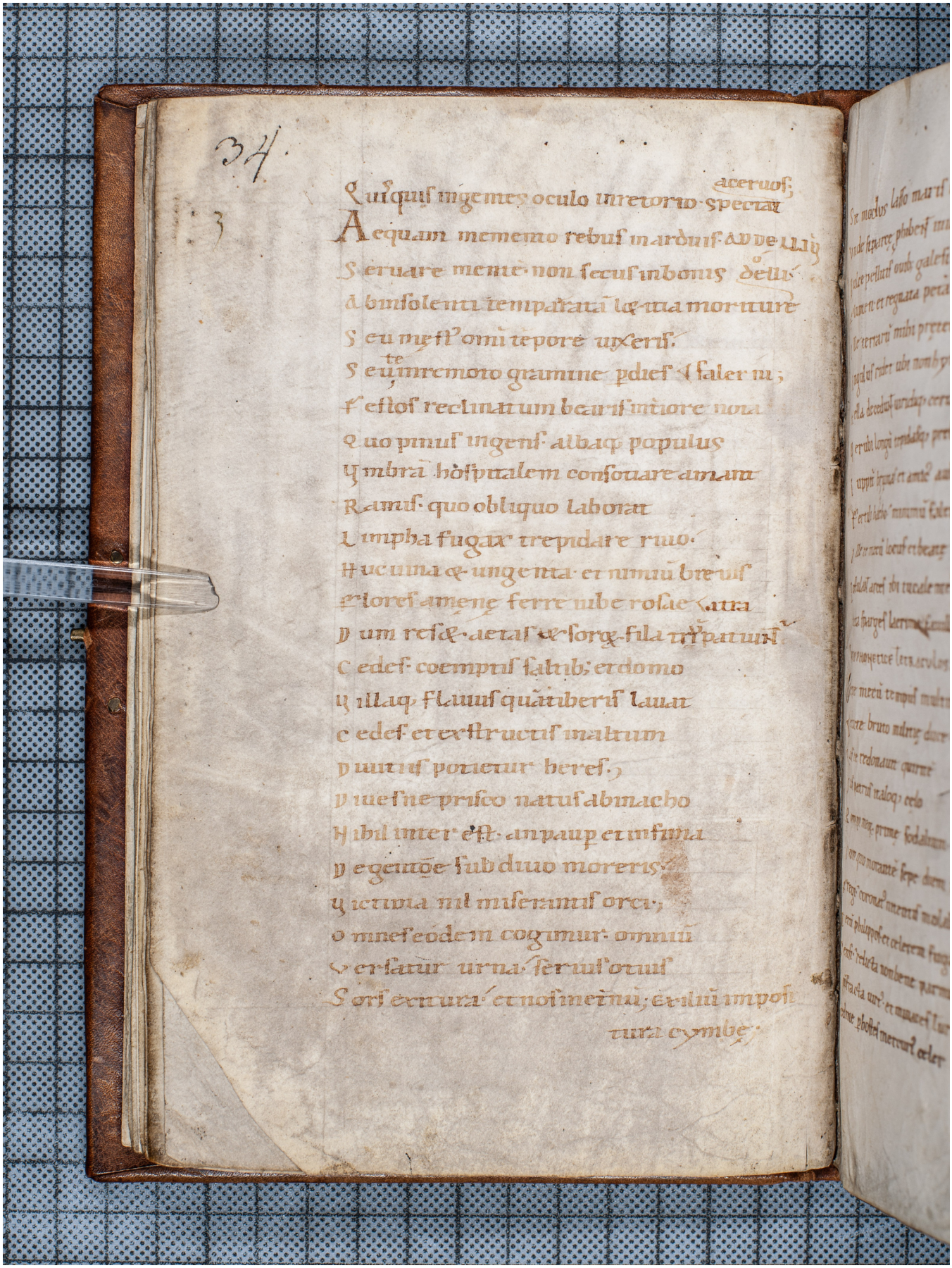

34.

Quisquis ingentes oculo inretortio spectat acervos;
Aequam memento rebus in arduis servare mente, non secus in bonis
Ab insolenti temperatam laetitia, moriture Delli,
Seu maestus omni tempore vixeris,
Seu te in remoto gramine per dies festos reclinatum bearis interiore nota
Quo pinus ingens albaque populus
Umbram hospitalem consociare amant
Ramis, quo obliquo laborat
Limpha fugax trepidare rivo.
Huc vina et unguenta et nimium breves
Flores amoenae ferre jube rosae,
Dum res et aetas et sororum fila trium patiunt.
Cedes coemptis saltibus et domo
Villaque, flavus quam Tiberis lavat.
Cedes et exstructis in altum
Divitiis potietur heres.
Divesne prisco natus Dinacho
Habilis inter est an pauper et infima
De gente sub divo moreris,
Victima nil miseratus Orci.
Omnes eodem cogimur, omnium
Versatur urna serius ocius
Sors exitura et nos in aeternum exilium impositura cymbae.